

Szolnoknál van, rövidesen Szegedre érhet tehát a tavaszi árhullám. A Tisza ilyen nagymérvű áradása a mi vidékünkön egymagában nem okozna nehézségeket, mert mire ideér a hatalmas vízmennyiség, a nagykiterjedésű árterületeken és a széles mederben szétoszlik. Nagy baj azonban, hogy *ugyanekkor a Maros és a Körösök vize is megduzzadt* és ez a vízfelesleg is a Tiszát terheli.

Mindenesetre Szegeden kihasználják a jelenlegi alacsony vízállást s amíg lehet a zsili-

peket nyitva tartják. Ha csak pár napig lehet is szó a zsilipek nyitvatartásáról, akkor is *lényeges javulás áll be a vadvízfronton*. Remélik, hogy ezalatt a pár nap alatt a víz alatt lévő földek legnagyobb részét mentesíteni tudják a vadvíztől és további néhány napos és száraz nap alatt a földek annyira kiszáradnak, hogy semmi akadálya nem lesz többé a mezőgazdasági munkák elvégzésének. A helyzet pillanatnyilag mindenesetre annyira megnyugtató, hogy Bauer Sándor miniszteri biztos, aki eddig szegedi főhadiszállásáról irányította a vadvízveszedelem elleni védekezést, hétfőn ismét visszatért a fővárosba és ezután csak esetenként jön ismét Szegedre.

Glattfelder Gyula püspök pásztorlevele

Glattfelder Gyula megyés főpásztor most adta ki pásztorlevelét. A pásztorlevél közli az idei bérmálás rendjét a csanádi egyházmegyében, amely a következő:

Május 18-án Kisteleken.

Május 22-én Felsőközponton.

Május 25-én Szatymaz.

Május 26-án Csengele.

Június 3-án Somogytelep.

Június 5. Szentmihálytelek

Június 8-án Zákány.

Június 9-én Királyhalom.

Június 13-án Röske.

Június 15-én Szeged-Alsóközpont.

Június 16-án Öttömös.

Június 1-én és 2-án, vasárnap és hétfőn a fogadalmi templomban.

A pásztorlevél a továbbiakban a nők önkéntes honvédelmi szolgálatáról a következőket mondja: Mintán a nők önkéntes honvédelmi tárgyában kiadott 6570/1940. M. E. f. rendelethez értelmében a munkaszolgálat megszervezése nem hatósági, hanem társadalmi úton fog meg-

történni, a 4 igénybevevő női ösücsszervezet között szerepel a Magyar Katolikus Női Egyletek Országos Szövetsége, amely megbízást kapott már a katolikus női és leányegyletek munkaszolgálatának megszervezésére és irányítására. Az említett országos szövetséget egyházmegyém területén dr. Csikós-Nagy Józsefné úrnő, a Szegedi Katolikus Nővédő Egyesület elnöknője képviseli s azért mindenféle megkeresések hozzá intézendők. (Szeged, Korona-utca 18.) Amikor ezt közlöm, felhívom a tisztelendő papságot, hogy erről a vezetésük alatt álló női és leányegyleteket tájékoztassák.

Szombati és ünnepnap előtti mulatságok rendezése kerülendő, — folytatja a továbbiakban a pásztorlevél. — A szombaton, vagy ünnepnap előtti napokon rendezett mulatságok résztvevői, másnap sok esetben elmulasztják a kötelező szentmisét. Papjaink legalább a katolikus intézmények és egyesületek mulatságaival kapcsolatban hassanak oda, hogy ezeket ne a fentebb jelzett napokon rendezzék. Tapintatos közbelépésekkel ezt más egyesületekkel kapcsolatban is elérhetik.

Emlékezés Juhász Gyulára

írta dr. Diósi Gáza kegyesrendi tanár
(felolvasta a Dugonics Társaság vasárnapi ülésén)

Szegény magyar volt,
Költő volt, senki,
Nem tudott élni,
Csak énekelni.
Nem volt rossz, sem jó,
Csak ember, fáradt,
Várt, várt és nem lett
Soha csodákat.
Mély szürkeségben
Színeket látott,
Magyar volt, költő,
Átkozott, áldott.

(Fejfámra.)

Még 40 éves sem volt, mikor ezeket a sorokat Juhász Gyula leírta, melyek egész élete belső tartalmát mutatják, a szegény, meg nem értett fáradt embert, ki csak énekelni tudott, de élni nem, aki nem volt rossz, mert nagyon szeretett, mindent és mindenkit, csak önmagát nem:

Magamat nem szeretem,
Mert én bűnös vagyok,
Mert én az életet nem akarom.
Csak egy a vágyam, egy az életem:
Dalolni és álmodni mindörökkön
Örökké...

Es ez maradt élete végéig, daloló és álmodó lélek: költő. Élni nem tudott, örülni nem mert; félt mindentől, balga volt, bánatos, borús és saját szavai szerint:

Nem él, aki fél,
Es balga, ki borús.

Ez a féltékenység, borúság és bánat végigkíséri egész életét attól a naptól kezdve, mikor a vékonytestű sápadt, fehérarcú fiúcska először hagyván el szerető otthonát — átlépte a váci piarista noviciátus küszöbét, honnan 8 hónap múlva, 1900 május elején a szavakkal bucsuzott el remegő hangon, a noviciátus előjárójától:

„Költő akarok lenni és újságíró.”

A kispap lelke messze ögyelgett, várták pásztorútes tiszai tájak — írja később önvallomásában.

Es költő lett; vidéki költőnek indult, az akart lenni s az maradt mindvégig — a magyar földnek, a magyar Alföldnek, szorosabban a szegedi talajnak költője. Mert Juhász Gyula Szeged szülőföldjének és szülőföldjének minden szerelmével hozzátapadt ehhez a magyar talajhoz. A d y jellemezte így: »Magyar, hogy úgy mondjuk, tösgyökeresen magyar legény, szegedi. Hiába járt tanárságának kezdő éveiben Máramaroszigeten és Léván, majd Nagyváradon, Szokolcán és Makón, — csak ide tért vissza, a Tisza partjára, a szép, szőke, tündér édesbus Tibiskus mellé — mert akárhányszor elindult hazulról, mindig elérkezett vissza Szegedre s 1915-től kezdve az »áldott« Tisza partján zengenek fel a magát kereső boldogtalan vándor bánatos életakkordjai s itthon álmodik tovább szeretetről, megértésről, jóságról, magyar sorsról, magyar végzettről.

A kitérők mindig megtartották őt a magyar vidék körén belül és Budapest, Berlin, Páris nem volt számára több, mint egy-egy álom, egy-egy vágyódás, a helyhez igazában nem kötötte senmi:

Tünik, múlik az egy emberöltő,
S én maradok a falusi költő.
Miket szívem gyermekenül áhít,
Nem látom nagy városok csodáit.

Szalutálók tűnő életemnek

Párisi Nagy Áruház Rt. Szeged (Csekonjcs és Kiss-utca sarok)

HUSVÉTRA	
Tojásfesték 1 levél	—02
Vatta nyul 1 drb	—08
Husvétli nyul, csirke, vagy bárány cukorból	—12
Litografált bádoggal tojás	—24, —12
Ostya álló nyul, vagy bárány alumínium diszítéssel	—32, —20, —12
Ostya tojás alumínium diszítéssel	—10
Massé tojás	—24, —16
Husvétli levelezőlap 10 drb	—24
Borítékos husvétli üdvözlő 8 drb	—24
Tojás színező cellofán 1 levél	—14
Tojás színező képpel 1 levél	—24
Ostya tojás szallag díszítéssel	—58, —28
Nyári drázsé 10 deka	—80
Tojás drázsé cukorka 10 deka	—38
Marcipán sonka	—38
Zsanília hintázó csirke	—48
Ostya bárány alumínium diszítéssel	—48
Ostya álló nyul és bárány alumínium diszítéssel	—58
Futurit tojás tölthető	—58

Az egyházmegyei árviagyűjtések végösszege: 6973.09 pengő.

Dr. Krémer Tamás esperes adományáról a következőket mondja a megyésfőpásztor körlevele: Épüléssel hozom a tisztelendő papság tudomására, hogy a kisteleki templom restaurálása szükségessé válván, a költségekhez dr. Krémer Tamás kisteleki esperes-plébános a sajátjából 4300.— Ft ajánlott fel és tényleg ki is fizetett. Ezt az igazán tiszteletreméltó áldozatkésztséget követendő példaként kell megörökíteni tisztelendő papjaink előtt. Magam pedig ezt az alkalmat is felhasználom, hogy az érdemes esperes úrnak főpásztori köszönetet mondjak.

Április 27-én, húsvét után második vasárnap Hitter István és Körmenyi Sándor diakónusokat a megyéspüspök pappá szenteli.

Fülöp István, eddigi kunagotai káplán és Solymos László battonyai káplán, kölcsönös helyet cseréltek.

Szalutálók tűnő életemnek.

Akikkel indult, a »Holnaposok« — A d y Endre, Biró Lajos, Nagy Endre, Emőd Tamás, Dutka Akos — s akikről hallottunk, a »Nyugatosok« körében — mind felkerültek Pestre, Juhász Gyula itt akart élni szerettei között, haza vágyott a Tisza partjára, mely várta bús fiát:

Tibiszkusz szomorú víz,
Oly álmos, oly szegény,
de néha szűz virágzás
pattan ki a színén.
Egy éjszaka? színes lesz,
egy hajnal: vége már.
Álmodik és nagyon vár
Egy valakit e táj.

Az egyvalaki megérkezett:

Már, integet magányos némasággal
Az a tájék, mely mindig visszavon
Az a tájék, mely elérte mindig
Az én rokontalan, nagy bánatom!

Kivért egy átok zsivajba, kacajba,
Most hazatértem, most köszöntelek,
Mint elszáradt kóró, ha visszasszállong.
Bánatos rónák, bús testvéretek.

Juhász Gyula hazatalált a szegedi földhöz, a tiszai tájakhoz, a napos tájakhoz, a csöndes, öreg-tanyákhoz, melyek oly közel álltak hozzá és csöndességükkel az ő szomorú, magányos lelkét körülölelték, körülcsókolták:

Tiszai tájak, végtelen vidékek,
Olyan testvér sorsommal a tiétek.
Én is magány csönd gyermeke lettem,
S fekszem szelíd-árván a végtelenben,
És hallgatom a füvek halk növéstét,
Az esti csöndek mély és bús zenéjét.
És nézem, nézem, hogy az esti felleg